

Iz naše skrinje.

NOŠA IN OBIČAJI V TRZAŠKI OKOLICI.

Ženilovanjski kolački. (Nadaljevanje.)

Pri vstopu v hišo nevesta lepo pozdravi in potem nadaljuje: «Prinesla sem vam moje kolače» ter pri tem začne skladati na mizo določene kolače. Domači gospodar se ji primerno zahvali za lep dar in počastitev, in ker je čas nevesti le skromno odmerjen, traja poset le na kratko. Med tem časom se govori seveda le o predstoječi poroki in le na kratko jo povprašujejo, ali se ji bo kaj tožilo po domu, ali ji je všeč na novem domu, ali je kaj močno srečna. Ko nevesta odgovarja na ta navadna, pa vendar ljubka in prisrčna vprašanja, seveda istotako prisrčno zardeva. Pri tej priložnosti povabi tudi neveste osebe na svatbo. Povabilu se povabljeni prijazno odzovejo in zahvalijo. Ko «novica», kakor jo navadno zovejo, odda vse svoje kolače, ki si jih je naložila dopoldne pri odhodu, se odpravi zopet po drugo brašno za novo slično pot; ako se je pa preveč zakasnila, mora seveda nadaljevati šele drugi dan, pa tudi še tretji, dokler niso vsi določeni obdarovani s slastnimi kolači. Vsak hišni gospodar ali gospodinja in tudi drugi poedini obdarovanci stisnejo «novici» pri odhodu prijazno roko v slovo, želeč ji obilo sreče, ter ji kot prispevek za obilne priložnostne troške spustijo v roko tudi kak dar v novcih. Toda ta dar je povsem prostovoljen in ni nikdo k temu ne siljen ne dolžan, še manj je pa v nevarnosti, da bi ga «novica» na kaj takega opomnila. Seveda po starem: «Roka roko umiva, lice pa obe.»

Omeniti moram, da mora ostati nekaj kolačev tudi za svatbo.

Zdaj pa recite, ali ni res lepa ta navada medsebojne ljubezni in vzajemnosti? Odkritosrčno rečem, da mi je kot mali deklici to jako ugajalo in sem se s svojima dokaj mlajšima bratcema in sestrice veselila jeseenske in predpustne dobe porok, ko so prihajali v hišo slastni kolači. In kako dobri so bili, navadno za nas malčke bolj majhni in že odmerjeni za otroke, in kako smo jih potem z veseljem spravljali «pod streho». Kar sami so se topili v ustih in polzeli po «dolgi dolini» v nenasitne želočede, dasi nam ni ničesar manjkalo, ali «kolači» so bili nekaj tako posebnega, da jih nismo pozabili še sedaj, ko smo odrasli. Mestne gospe, kamor so dekleta iz vasi nosila mleko ali prala perilo, so tudi dobile take kolače v dar in morda se jih katera tudi še spominja z menoj vrzd. Bojim se, da je v sedanjih vedno slabših časih, ko že vsi stari običaji zamirajo in se opuščajo, že izginila tudi ta lepa navada iz dobrega slovenskega ljudstva, iz naše lepe vasi.

(Dalje prih.)
(Rosandra.)

O lepem vedenju.

V hotelu.

(Nadaljevanje.)

Bodi vljuden s hotelirji in z uslužbenci hotela, kjer izstopiš. Ne stavi na uslužbenca pretiranih zahtev z nemarnostjo ali netočnostjo. Obeduj ob določenih urah; če obeduješ table d'hôte, ne zahtevaj ponovno že enkrat ponudene jedi. Bodi prizanesljiv in dobre volje. Ne kritiziraj hotela, njega uprave; ne njih navad. Če nisi s hotelom zadovoljen, preseli se drugam in ne kaži se nezadovoljneža.

Ne pozabi dati uslužbencem, ko odhajaš napitnino, ki je povsod v navadi.

V kopališčih respektiraj vsakoogar lastnino. Ne poslužuj se tujih kabin ali šotorov. Če imaš na razpolago šotor od kopališkega gosta samega, ne vabi s seboj svojih prijateljev.

Na potovanju sprejemaj le toliko prijaznosti, kolikor jo lahko vračaš. Na potovanju lahko povabiš na obed ali večerjo v hotel za revanžo obeda ali večerje v domačem kraju.

Obiski.

Obisk napravimo osebi, kateri hočemo izkazati spoštovanje. Iz tega sledi, da se mora obisk vedno lepo sprejeti. Če imaš vzrok, prekiniti znanstvo, sporoči obisku po služkinji, ki odpira vrata, da obiska ne sprejmeš.

Ljudem, ki so, četudi za hipec časa, pod tvojo streho, izkaži ljubeznivo gostoljubnost.

Moška obleka.

Za moškega je obvezna korektna, skrbno elegantna vnanost, brez afektacije in stanu primerna. Rokavice naj bodo v skladu z obleko: redingot ali žaket temne barve. Teločnik modne, diskretne barve.

Pri večernem obisku se nosi smoking, to je črna obleka s kratkim suknjičem brez žepov na eden ali dva gumba.

Gospod pusti v predsobi površnik ali plašč in tudi dežnik. Ako v predsobi ni služinčadi in tudi ne obešalnika, se vrže plašč črez roko, dežnik pa se položi v kot.

Pri dopoldanskem obisku, ali če obiščeš gospoda, ne slači površnika. Zadostuje, ako ga samo odgneš pri vstopu v salon ali v pisarno.

V principu vstopi gospod v salon s klobukom v roki. Tudi palico obdrži v roki in ne sme pod nobenim pogojem odložiti ene ali druge stvari na mobilje.

Klobuk se drži vedno tako, da se podloga ne vidi.

Ženska obleka.

Za ženske je težko določati vizitno obleko. Preveč je odvisna od mode. Vendar ne zavisi eleganca ženske obleke od bogatega nakita, marveč od okusne harmonije cele